

Nhân Điện, Khí Công và Bệnh Tim Mạch

Tác giả: Thầy Đỗ Đức Ngọc

Email của Dinh Hoan

Thưa Thầy,

1. Ngày trước chưa biết đến khí công em có học nhân điện, và em đã được mở hết luân xa mạch đốc (6 Luân xa) và 2 luân xa mạch nhâm-cấp độ lớp 2. Nhưng từ khi biết đến khí công em bỏ việc thiền theo nhân điện thu thụ động năng lượng vào luân xa. Bây giờ em lại mất ngủ như trước và được thầy chỉ cho phương pháp chữa bệnh mất ngủ kinh niên bằng khí công. Nhưng mỗi lần nhắm mắt, uốn lưỡi "cột ý xuống đan điền tinh" và nghe hơi thở tự nhiên thì đầu em lại nặng. Mặc dù ý em không để trên trán (Luân xa 6) và Bách hội (Luân xa 7), nhưng cảm thấy nó vẫn cứ có luồng khí chạy vào luân xa 6. Mỗi lần uốn lưỡi là em đều bị nặng đầu, nặng trán căng như muốn nổ tung. Mặc dù đã dồn hết ý xuống đan điền tinh và lắng nghe, đầu em vẫn luôn luôn nặng, trán nặng. Có phải ý niệm thu năng lượng vào luân xa trong nhân điện nó sẽ mãi tồn tại không thầy? Em phải làm sao để nó không xảy ra điều đó nữa? Em đã thả lỏng hết bản thân nhưng đầu cứ nặng.

2. Em hở van tim và áp huyết thấp. Em đã uống rượu "đương quy tự" như thầy chỉ và tập bài thể dục khí công "vỗ tay bốn nhịp" nhưng bụng em vẫn cứ đầy, tim em vẫn cứ thối. Em nói chuyện với người ta một lúc thì nặng đầu, trán và tim hay bị hụt. Đã 3 tháng nay, em không bỏ tập và sẽ mãi không bỏ tập. Em đi khám, bác sỹ theo dõi trong 24h nhịp tim là 59 nhịp trên phút và cho thuốc uống. Em uống được 2 ngày gồm Magn-B6 và Dovalton. Nhưng em không sao chịu được thuốc tây, nóng và khó ngủ. Em phải làm sao trong trường hợp này?

Trả lời :

1- Tập sai, không đúng hai nguyên tắc khí công :,

a- Ý ở đâu khí ở đó

b- Buông lỏng như khi ngủ.

Hãy để ý khi ngủ thì không bị nhức đầu, vì không nghĩ đến luân xa nào. Nghĩ đến luân xa là ý ở trên đầu thì khí huyết lên đầu làm nặng đầu. Đừng nghĩ đến luân xa mà hãy tập thở Thai-Tức như dưới đây :

http://tambut.wordpress.com/2009/07/26/kcyd_18/

2- Nhịp tim 59 là thiếu máu trầm trọng, uống Dương Quy Tửu phải 30 chai, mỗi ngày 4 muỗng canh, chia làm 2 lần uống trước bữa ăn 5 phút, và tập bài Cúi Ngửa 4 Nhịp. Tập thở để tay vào Đan Điền Thần, nhìn đồng hồ trước khi tập, thí dụ bắt đầu tập là 8 giờ00. và đếm được 350 tiếng tim đập ở Đan Điền Thần, rồi mở mắt ra xem đồng hồ là 8:05, như vậy sau khi tập được 5 phút tim đập 350, có nghĩa là nhịp tim đập đã tăng lên được 70 tiếng đập trong 1 phút. Người tập khí công giỏi thì nhịp tim khoảng 65-70 gần giống như tim đập của các lực sĩ.

3- Cách tập thở theo Vô Vi của Thầy Tám Lương Sĩ Hằng và cách tập thở Nhân Điện của Thầy Lương Minh Đáng đều làm hại tim mạch, nếu không biết cách xả cho dương khí ra bớt, hay không biết cách chuyển dương ra âm hoặc không biết cách chuyển hóa để điều chỉnh ngũ hành của tạng phủ để tự chữa bệnh. Nếu tham lấy khí vào dư thừa mà không chịu cho ra dễ tẩu hỏa nhập ma, vì dư hỏa.

Riêng về nhân điện, thầy cao cấp có rất nhiều điện dương hỏa, nếu càng chữa cho những người bị bệnh cao áp huyết thì áp huyết của người thầy càng cao. Cha Bùi Đức Tiệp ở VN khi ngài còn sống đã dạy nhân điện cho nhiều người đến cấp 6 tương đương với Thầy Lương Minh Đáng.

Dương hỏa của cha rất nóng, tôi đứng cách xa cha 5m đã nhận được luồng điện nóng như lửa vào Thiên Môn, còn đến gần bắt tay cha thì lòng bàn tay nóng như người bị sốt. Cha về hưu, đang dạy môn châm cứu học và cũng nghiên cứu và dạy về khí công bằng những sách chữ nho từ bên Đài Loan gửi sang nhưng không có sách nào nói đến cách chuyển dương khí ra âm khí để cơ thể được quân bình âm dương. Tôi đã khuyên cha không nên chữa những bệnh cao áp huyết, vì thầy chữa

và người bệnh cao áp huyết đều dư dương hỏa, không có kết quả. Với dương hỏa của cha, nếu chữa cho những người cơ thể lạnh, áp huyết thấp, sẽ có kết quả nhanh, người bệnh thân nhiệt được tăng, áp huyết tăng do cha truyền sang, ngược lại cơ thể cha bớt đi nhiều dương hỏa, thân nhiệt của cha giảm xuống.

Tôi và cha đã làm những cuộc thử nghiệm, cha truyền cho tôi dương điện vào các luân xa, tôi hút và chuyển hóa theo vòng tiểu chu thiên, nếu tính theo trình độ đẳng cấp của nhân điện thì tương đương với cấp 12. Tôi thấy điện dương điện của cha rất mạnh, tôi nhờ cha kích luồng hỏa xà từ Trường Cường lên Bách Hội (luân xa 1 đến luân xa 7). Cha nói, nếu ông bị tẩu hỏa nhập ma, tôi không biết chữa đâu.

Tôi chỉ muốn chứng minh với cha một điều, hai bàn tay có một bàn tay dương, một bàn tay âm. Theo nguyên tắc của lực từ trường, khác cực sẽ hút nhau, cùng cực sẽ đẩy nhau. Tôi đề nghị cha đặt tay dương trái của cha cách xa Trường Cường của tôi 10cm (luân xa 1), bàn tay phải âm đặt cách xa Bách Hội của tôi 10cm (luân xa 7), rồi tự tôi dẫn nhiệt khí kích hỏa xà và đi theo đường hỏa xà trong tủy sống vòng qua các luân xa lên đỉnh đầu theo đại chu thiên ra ngoài trở về luân xa 1 lên luân xa 7, tiếp tục nhiều vòng rồi ngưng lại. Điều đó chứng minh cho cha biết dương khí của cha vào cơ thể tôi được chuyển hóa theo âm dương để bồi bổ ngũ hành tạng phủ, và cơ thể lúc nào cũng giữ được quân bình âm dương nhưng nội lực được tăng lên rất nhiều, thí dụ đơn giản như trước khi cha chưa truyền khí thì âm dương trong cơ thể tôi là 1000 ion âm, 1000 ion dương. Sau khi truyền khí cơ thể tăng lực 10000 ion âm, 10000 ion dương. Nếu dùng lực này để điều chỉnh bệnh cho những người bị xáo trộn âm dương như 70 ion dương 30 ion âm, cơ thể họ sẽ được quân bình trở lại 100 ion âm, 100 ion dương, người thầy cho ion của mình mất đi không đáng kể.

Cha lấy làm ngạc nhiên nhưng vẫn không tin bàn tay có âm dương. Tôi mời cha thử nghiệm phản ứng âm dương bàn tay của cha. Hai lòng bàn tay của cha quay vào nhau, đặt trên bàn, cách xa 50cm. Tôi nói lòng bàn tay trái của cha là dương. Bây giờ cha nhắm mắt nghe sự biến đổi từ trường dòng điện xảy ra phản ứng giữa lòng bàn tay và trong cơ thể của cha xem có gì biến đổi khi tôi đặt lòng bàn tay âm của tôi vào giữa khoảng cách hai bàn tay của cha, đối đầu với bàn tay dương của cha.

Cha nhắm mắt theo dõi nhiệt từ trường, và cho biết dòng điện từ trường đang chạy vào bàn tay đi vào người, và cha cảm thấy dễ chịu. Sau đó tôi đặt bàn tay dương đối đầu với bàn tay dương của cha, mới

vừa đặt khoảng 30 giây cha giựt tay lại, cha thấy tim của cha bị nhói, cha sợ quá.. Lúc đó cha mới biết bàn tay có âm dương.

Kể từ đó, cha ngưng không dạy nhân điện và không chữa những bệnh cao áp huyết hay bệnh nhiệt chứng nữa. Gặp những trường hợp này, cha thường cầu cứu đến tôi bằng thần giao cách cảm, vì khoảng năm 1980 tư nhân không có điện thoại hay cell phone. Nhà tôi cách xa Nhà Thờ Ngã Sáu, nơi cha ở 7 km.

Có một lần tôi đang ngồi viết bài giảng cho học viên lúc 8 giờ sáng, bỗng nhiên ngón tay trỏ trái của tôi bị giựt giựt, tôi biết cha đang gọi tôi. Tôi muốn kiểm lại xem có phải là thần giao cách cảm không, tôi nguyện thần trong bụng rằng : Thưa cha, con đang bận 10 giờ con mới đến cha được. Rồi tôi tiếp tục viết bài. 10 giờ tôi đã có mặt tại cửa phòng cha. Tự nhiên cha nói với tôi rằng : Cha đã nói với bệnh nhân này chờ thầy Ngọc 10 giờ mới đến.

Lần thứ hai, khi tôi đang đi đường, ngón tay trỏ trái của tôi giựt mạnh và nhanh, tôi lại nguyện thần trong bụng rằng : Thưa cha con đến ngay.

Khi đến nơi. Cha nói có bà sơ này trên Đà Lạt xuống chữa bệnh, sơ chờ lâu muốn đi về Đà Lạt, Cha nói thầy Ngọc sẽ đến ngay.

Mỗi lần khi cha cần đến tôi, cha liên lạc bằng tư tưởng như thế, lần nào cũng đúng. Có một lần, chúng tôi ở phòng của cha bàn luận trao đổi về khí công, điện âm điện dương... suốt cả một ngày trời. Ngày hôm sau, chúng tôi đang ăn cơm trưa ở nhà một người bạn thầy thuốc đông y mở nhà thuốc Dân An ở Ông Tạ. Thầy tên Nguyễn Đức Ninh (dạy đông y châm cứu, chữa bệnh bằng đông y khí công, là chương môn Bạch Hạc Khí Công được Nam Hải Chân Nhân là Cụ Nguyễn Mạnh Đức, Chương Môn Hồng Gia Quyền đời thứ 6 cấp bằng, hiện nay thầy Ninh cư ngụ tại Bolsa, Cali.).

Sắp đến 12 giờ trưa, ngón tay trỏ trái của tôi giựt nhẹ, 2-3 phút lại giựt nhẹ. Tôi nói với Thầy Ninh là Cha xảy ra chuyện, cho gọi tôi, tôi phải đi ngay, không ăn cơm đâu. Thầy Ninh nói, không sao đâu, chúng mình mới gặp cha cả ngày hôm qua, cha vẫn khỏe, đợi ăn cơm xong tôi chờ ông đi cũng chưa muộn. Đang ăn, cha gửi tín hiệu cuối cùng lúc 12 giờ 15, ngón tay trỏ trái của tôi giựt rất nhẹ rồi im luôn. Bữa cơm vẫn tiếp tục, đến 12 giờ 40 một học viên thân cận với cha là Anh Tuấn đi Honda đến báo tin Cha đã vừa về nước Chúa, và nhắn lại với anh Tuấn lúc lâm chung rằng : Tất cả các học viên của cha, sau này ủy thác cho Thầy Ngọc khai mở luân xa.

Tôi là người ngoại đạo, theo Phật Giáo, nên khi tiễn cha, đứng cách xa linh cửu 30m mà vẫn nhận được nhiệt từ trường nơi cha phóng vào trán. Khi hỏi thăm về cha nguyên nhân nào cha đã ra đi bất ngờ làm mọi người trong chủng viện ngạc nhiên. Các thầy trong nhà bếp cho biết, buổi sáng hôm đó cha có xuống nhà ăn, nhưng cha nhìn bánh mì và ly sữa mà không ăn được, hai bàn tay cha run không cầm được. Cha bảo, thôi cha không ăn, lên lầu nằm nghỉ, thế là đến trưa cha ra đi vĩnh viễn.

Theo tôi đó là tình trạng dư dương hỏa đứt mạch máu não vì áp huyết tăng cao.

Cho nên tập khí công hay nhân điện mà không biết quân bình âm dương sẽ nguy hiểm vô cùng.

Tập Khí Công Y Đạo không thể đột giai đoạn nếu chưa được chứng nghiệm ở những cấp thấp, mà học nhảy lên cấp cao dễ bị nguy hiểm cho tim mạch. Vì thế môn Khí Công Y Đạo chưa ai đạt được cấp 4. Với trình độ cấp 4 đủ để tự chữa bệnh cho mình và đi chữa bệnh cho người khác được, nhưng đến cấp 5 cần phải diệt dục vĩnh viễn như một nhà tu, và lập hạnh nguyện cứu đời, thì chưa ai chịu bước vào cấp 5 chứ không phải ông thầy không muốn dạy.

Thân
đođucngoc